

tankegang – fru Grete Schødts har også nævnt det her fra talerstolen – der har været gældende omkring institutionen med ældreråd og klageråd, nemlig at det grundlæggende er at bygge på dialogen.

Vi er af den opfattelse, at vi må have en udgang på det her, der sikrer, at alle behandles ens, at man bibeholder klagerådene i kommunerne, men at vi så giver de ældre en mulighed for, hvis der ikke kommer en tilfredsstillende løsning lokalt, at anke til det sociale nævn. Og jeg er meget enig i det, som fru Kirsten Jacobsen sagde her fra talerstolen, at det jo også gælder om at få en hurtig afgørelse, få tingene rettet lokalt så hurtigt som muligt, og det vil de lokale klageråd kunne sikre.

Vi vil fra Venstres side selvfølgelig følge debatten her i dag, men er meget indstillet på, om der bredt i Folketinget kunne samles et flertal for at stille ændringsforslag, der bringer situationen i den her retning, som jeg nu har skitseret. Vi vil være meget indstillet på en revisionsbestemmelse, hvor vi kunne evaluere på det praktiske forløb af sådan en politik. Det er altid en god ting.

Afslutningsvis vil jeg også sige, at jeg synes egentlig, at det er en hån imod de mennesker, som er valgt rundt omkring i kommunerne til klagerådene. Det er en hån mod den demokratiske proces, der har været med de direkte valg, også en hån mod dem, som har brugt deres demokratiske ret til at møde frem og stemme.

Alt i alt synes jeg, at vi har den opgave her at sikre, at de ældre får den hurtigste og den bedst mulige behandling, og at man via klagerådene løbende får mulighed for meget tæt igennem de her enkeltstager, som man får præsenteret fra borgerne, at følge det niveau, den måde at gøre tingene på, som den kommunale administration til daglig står for. Det kan efter vores opfattelse i Venstre ikke lade sig gøre på nogen anden måde.

Så vi må afvise ministerens forslag, og vi vil gerne sammen med andre, hvis der kan skabes et flertal her i Folketinget, være med til at stille ændringsforslag, der bringer situationen hen, hvor jeg har skitseret det.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at stille hr. Erik Larsen to konkrete spørgsmål. For det første: Hvorfor er det, at Venstre lige på det her områ-

de mener, at klageadgangen bør være anderledes end på andre områder inden for det sociale område? Og for det andet kunne jeg godt tænke mig at spørge, om nogle af de indsigelser, som er kommet fra bl.a. Scleroseforeningen, PTU og andre imod at have det her ekstra led, fordi det gør det bureaukratisk og eventuelt langvarigt, inden man får en afgørelse, ikke har gjort noget indtryk på hr. Erik Larsen?

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

For det første er vi af den opfattelse, at når man har lavet et demokratisk valg, et direkte valg, skal man respektere det, for det er en institution i sig selv, som er meget vigtig i vores demokrati. Og det har vi altså gjort, og vi tror på, at den nære problemløsning, som ligger i klagerådet – og så kan jeg køre lidt over i spørgsmål nr. 2 – efter al sandsynlighed vil løse 80-90 pct. af samtlige de henvendelser, man får i kommunen. Det vil altså sige, at man får 80-90 pct. af de problemer, der er, løst hurtigst muligt til glæde og gavn for borgerne, for de ældre, som har problemet. Så vi er altså optaget af den hurtige sagsbehandling og af det dér demokratiske element, som vi nu har lagt ind i ældrerådernes arbejde.

Og så må vi gerne for mig evaluere på det efter en tid, hvor vi kan se, hvordan det rent faktisk har udviklet sig, og om jeg har fået ret i de her 80-90 pct., som jeg forventer klares meget hurtigt lokalt.

(Kort bemærkning).

Grete Schødts (S):

Jeg kan altså ikke nære mig for lige at gøre opmærksom på, at det direkte valg foregår blandt 60-årige borgere og derover ved valg til ældreråd. Det er altså ikke et direkte valg til klagerådet. Det er 3 repræsentanter for ældrerådet, der danner grundlaget for klagerådet. Bare lige for at få det rettet.

Og når man nu lytter til dem, der har haft ordet, kan jeg undre mig lidt over, at det pludselig er blevet sådan en meget varm sag med forskellen på under 67 og over 67 år, fordi den gruppe, vi her snakker om, er dem, der er fyldt 67 år. Da vi behandlede serviceloven, havde man altså ikke de samme varme følelser for den gruppe, der var mellem 60 og 67 år, som man har i dag.